

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, reprezentate de avocatul Barbăneagră Sergiu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Jenunchi Vitalie împotriva Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale și Direcția privatizare a Fondului de Locuințe din cadrul Consiliului Municipal Chișinău, Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, persoana terță Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la recunoașterea nulității hotărârii de privatizare, a contractului de vânzare-cumpărare, a contractelor de donație și înlăturarea obstacolelor, obligarea radierii de la evidență și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna și menținută hotărârea din 11 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2015, Vitalie Jenunchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția privatizarea fondului de locuințe, Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Anghelinei Popa și Ariadnei Popa cu privire la recunoașterea nulă a hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ, recunoașterea nulă a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, recunoașterea nulă a contractelor de donație și obligarea de a nu crea obstacole în folosirea spațiului locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 29 septembrie 1970, părinții săi, tata Gheorghii Jenunchi și mama Profira Jenunchi s-au căsătorit, iar din căsătorie au doi copii, reclamantul Vitalie Jenunchi și Radu Jenunchi.

Conform ordinului de repartiție nr. 039929 din 05 februarie 1984, Profirei Jenunchi i-a fost acordat cu drept de folosință apartamentul nr. XX, șos. XXXX, XX, mun. Chișinău. Prin actul enunțat se mai confirmă că, Gheorghii Jenunchi, Radu Jenunchi și reclamantul Vitalie Jenunchi, au viza de domiciliu în apartamentul

menționat.

La 16 iunie 2007, Profira Jenunchi a decedat, iar Gheorghii Jenunchi și cu cei doi copii, Radu Jenunchi și Vitalie Jenunchi au continuat să locuiască în apartamentul indicat.

În primăvara anului 2010, Gheorghii Jenunchi s-a recăsătorit cu Anisia Popa, care avea o fiică, Anghelina Popa, iar aceasta, la rândul său, avea și ea o fiică, Ariadna Popa, care au fost înregistrate de către Gheorghii Jenunchi cu vize de domiciliu în apartamentul în litigiu.

La 12 august 2010, fratele său, Radu Jenunchi a decedat. În toamna anului 2010, reclamantul s-a întors acasă de la lucru din Federația Rusă și încercând să-l radieze din Registrul de evidență pe fratele său decedat, a aflat că, el și fratele său erau deja scoși de la evidență, iar în apartament erau înscrise persoane străine.

Ulterior, a aflat de existența hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 iulie 2010, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghii Jenunchi împotriva lui Radu Jenunchi și Vitalie Jenunchi cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ și radierea de la evidență, prin care Radu Jenunchi și Vitalie Jenunchi au fost recunoscuți cu dreptul pierdut la spațiul locativ și radiati de la evidență din apartamentul nr. XX, din șos. XXXX, XX, mun. Chișinău.

Reclamantul a contestat hotărârea judecătorească menționată în modul prevăzut de lege, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 noiembrie 2011 a fost admis recursul, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2011 și hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 iulie 2010 și restituită cauza spre rejudecare în primă instanță.

La 18 februarie 2014, după reexaminarea cauzei, Judecătoria Botanica a hotărât de a respinge cererea de chemare în judecată a lui Jenunchi Gheorghii către Jenunchi Vitalie, intervenienți accesorii Popa Ariadna și Popa Anghelina, privind recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ, radierea de la evidență. Hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă la 21 martie 2014.

În conformitate cu prevederile art. 11 al Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10 martie 1993, privatizarea fondului de locuințe, fiind un proces de înstrăinare a fondului de locuințe care aparține statului, este realizat prin intermediul organelor de stat, în special, prin intermediul comisiei de privatizare a fondului de locuințe, decizia pozitivă a căreia constituie temei pentru pregătirea proiectului de contract vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și pentru încunoaștințarea proprietarului locuinței la data încheierii contractului.

La 17 decembrie 2010, după ce a fost înaintat un pachet de documente pentru privatizare de către Jenunchi Gheorghii, Popa Ariadna și Popa Anghelina, Comisia de Privatizare a Fondului de Locuințe prin hotărârea nr.199 a decis ca ap. XX, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău, să fie privatizat.

La 12 ianuarie 2011, a fost privatizat ap. nr. 16, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău și a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată, autentificat la notar și atribuindu-se nr.37 cu înregistrarea ulterioară în aceeași zi în regim de urgență la OCT Chișinău.

Conform art. 12 al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, contractul de vânzare - cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată se încheie cu unul dintre soți, cu acordul scris al tuturor membrilor adulți care locuiesc împreună (inclusiv al celor care sunt plecați

temporar).

Îndată după privatizare, Jenunchi Gheorghii prin contractul de donație nr. 83 din 18 ianuarie 2011, a donat 1/3 cotă-parte ce-i aparținea din ap. nr. 16, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău Anisiei Popa. Contractul de donație, la fel ca și contractul vânzare - cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată a fost înregistrat în aceeași zi la OCT Chișinău.

Prin contractul de donație nr.849 din 04 februarie 2011, Popa Anisia donează cota-parte ce-i aparține nepoatei sale (minore la acel timp) Popa Ariadna.

Astfel, Popa Ariadna deține 2/3 cote-părți din ap. XX, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău, iar mama ei - Popa Anghelina deține 1/3 cotă-parte.

Din motiv că reclamantul nu a participat la privatizarea apartamentului nominalizat, nu deține hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr.199 din 17 decembrie 2010, în baza căreia a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr.37 din 12 ianuarie 2011 și nici contractul nr. 37 din 12 ianuarie 2011.

Potrivit art. 6 al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, cumpărarea sau primirea cu titlu gratuit în proprietate privată a locuințelor se face cu acordul tuturor membrilor adulți ai familiei care locuiesc împreună.

În viziunea reclamantului Hotărârea Comisiei Municipale de privatizare a fondului de locuințe a mun. Chișinău este ilegală, deoarece prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 18 februarie 2014, fiind respinsă cererea de chemare în judecată a lui Jenunchi Gheorghii, de jure, s-a restabilit dreptul de folosință a lui Jenunchi Vitalie asupra ap. XX, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău. În această ordine de idei, Jenunchi Vitalie nu a pierdut dreptul de folosință la spațiul locativ în ap. 16, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău, iar pentru privatizarea spațiului locativ este necesar acordul lui.

Astfel, temeiul juridic prin care a fost radiată viza de reședință a lui Jenunchi Vitalie din ap. 16, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău - a dispărut. Jenunchi Vitalie locuia în apartamentul litigios, un alt spațiu locativ dânsul nu are, iar acordul pentru a se privatiza apartamentul în litigiu nu l-a dat.

Ținând cont de cele menționate, reclamantul nu exclude faptul că persoanele interesate (Jenunchi Gheorghii, Popa Anghelina, Popa Ariadna) au ascuns intenționat această împrejurare în cadrul examinării cererii de privatizare, potrivit prevederilor art. 11 al Legii privatizării fondului de locuințe, ceea ce a determinat comisia pentru privatizarea fondului de locuințe să adopte o decizie ilegală.

Conform art. 27 al Legii privatizării fondului de locuințe din 10 martie 1993, litigiile ce țin de privatizarea fondului de locuințe se soluționează pe cale juridică.

La 09 decembrie 2014, reclamantul a sesizat Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale printr-o cerere prealabilă (nr.07-06/1262) despre încălcările depistate și a solicitat implicarea acesteia în soluționarea prealabilă a litigiului, prezentând totodată, probe confirmative, care dovedesc afirmațiile expuse.

La 22 decembrie 2014, a făcut cunoștință cu răspunsul Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale din 18 decembrie 2014 (07-06/1262). Acesta a ignorat solicitarea de a revizui decizia adoptată, limitându-se la mențiunea că hotărârea de privatizare a locuinței de stat se adoptă în baza documentelor prezentate de către solicitanți, eliberate de instituțiile abilitate și competente în

problema dată, corespunzător, ele se prezumă a fi legale, fără a prezenta copiile actelor respective, în special, copia deciziei comisiei de privatizare a fondului de locuințe, pe care o contestă.

Reclamantul a considerat că odată cu nerespectarea modului de privatizare al ap. 16, situat pe sos. XXXX, XX, mun. Chișinău, Hotărârea Comisiei Municipale de Privatizare a Fondului de Locuințe a mun. Chișinău și Contractul de vânzare – cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată nr.37 din 12 ianuarie 2011, în temeiul art.217 alin.(1) Cod Civil al RM este lovită de nulitate absolută, deoarece a avut ca temei o hotărâre viciată și ilegală, a comisiei de privatizare.

Conform art.217 alin. (1) al Codului Civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o face din oficiu. Conform alin.(3) a normei menționate supra acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă. Reclamantul a menționat că, pârâții pot fi acționați în judecată în orice moment.

Astfel, actul juridic nul, nu este valabil și nu produce nici un efect. Unul din temeiurile nulității absolute este lipsa unui element esențial pentru formarea actului juridic și anume a consimțământului (art.199 Cod Civil RM).

La caz, lipsește acordul lui Jenunchi Vitalie la încheierea contractului de vânzare -cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată, care se încheie cu unul dintre soți cu acordul scris al tuturor membrilor adulți care locuiesc împreună (inclusiv al celor care sunt plecați temporar).

Reclamantul a fost într-un mod intenționat și ilegal eliminat din procesul de privatizare a ap. XX. situat pe sos. XXXX, XX, mun. Chișinău, prin care i s-a încălcat un drept garantat.

Cu privire la contractul de donație nr. 83 din 18 ianuarie 2011 și contractul de donație nr. 849 din 04 februarie 2011, reclamantul a insistat că ele sunt lovite de nulitate, deoarece acestea reies din Contractul de vânzare - cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată nr.37 din 12 ianuarie 2011.

În fața instanțelor de judecată reclamantul a solicitat recunoașterea nulă a hotărârii nr. 199 din 17 decembrie 2010 a Comisiei pentru Privatizarea Fondului de Locuințe; recunoașterea nulă a contractului de vânzare - cumpărare, transmitere - primire a locuinței în proprietate privată nr. 37 din 12 ianuarie 2011; recunoașterea nulă a contractului de donație nr. 83 din 18 ianuarie 2011; recunoașterea nulă a contractului de donație nr.849 din 04 februarie 2011; a obliga pe Popa Anghelina și Popa Ariadna să nu creeze obstacole lui Jenunchi Vitalie în folosirea spațiului locativ de pe adresa mun. Chișinău, șos. XXXX, XX, ap. XX; obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a efectua modificări în Registrul de evidență, și anume radierea lui Popa Anghelina, Popa Ariadna și Popa Anisia de pe adresa mun. Chișinău, șos. XXXX, XX, ap. 16; încasarea în beneficiul reclamantului de la Popa Anghelina, Popa Ariadna și Popa Anisia a următoarelor cheltuieli de judecată: taxa de stat în mărime de 2 000 lei; suma de 2 470 lei pentru serviciile executorului judecătoresc; suma de 4 000 lei pentru serviciile avocatului conform bonului de plată.

Prin hotărârea din 13 iulie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost admisă parțial acțiunea.

A fost declarată nulă hotărârea nr. 199 din 17 decembrie 2010 a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ, prin care apartamentul nr. 16 din șos.

XXXX,XX, mun. Chișinău a fost transmis în proprietate privată în cote-părți egale a câte 1/3 lui Gheorghii Jenunchi, Anghelina Popa și Ariadna Popa.

A fost declarat nul contractul de vânzare - cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 37 din 12 ianuarie 2011, înregistrat la ÎS „Cadastru” la data de 12 ianuarie 2011.

Au fost recunoscute nule contractele de donație nr. 83 din 18 ianuarie 2011 și nr. 849 din 04 februarie 2011.

Au fost obligate Anghelina Popa și Ariadna Popa să nu creeze lui Vitalie Jenunchi obstacole în folosirea spațiului locativ de pe adresa mun. Chișinău, șos. XXXX, XX, apartamentul nr. XX.

Au fost încasate în mod solidar din contul Anghelinei Popa și Ariadnei Popa în beneficiul lui Vitalie Jenunchi suma de 2470 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru serviciile executorului judecătoresc la aplicarea sechestrului pe apartamentul nr. XX, șos. XXXX, XX, mun. Chișinău și suma de 4000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 6 470 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 au fost respinse apelul declarat de către Anghelina Popa, din nume propriu și în interesele Ariadnei Popa și cererea de alăturare la apel depusă de către Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2017 a fost admis recursul declarat de către Anghelina Popa și Ariadna Popa, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 iulie 2016, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, într-un alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 11 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Jenunchi Vitalie împotriva Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale și Direcția privatizare a Fondului de Locuințe din cadrul Consiliului Municipal Chișinău, Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, persoană terță Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la recunoașterea nulității hotărârii de privatizare, a contractului de vânzare-cumpărare, a contractelor de donație și înlăturarea obstacolelor, obligarea radierii de la evidență și încasarea cheltuielilor de judecată.

A fost constatată nulitatea: hotărârii nr. 199 din 17 decembrie 2010 a Comisiei pentru Privatizarea Fondului de Locuințe, prin care apartamentul nr. 16 din șoseaua XXXX, XX, mun. Chișinău a fost transmis în proprietate privată lui Jenunchi Gheorghii, Popa Anghelina și Popa Ariadna; contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 37 din 12 ianuarie 2011 a apartamentului nr. XX din șoseaua XXXX, XX, mun. Chișinău; precum și contractelor de donație a apartamentului nr. 16 din șoseaua XXXX, XX, mun. Chișinău nr. 83 din 18 ianuarie 2011 și nr. 849 din 04 februarie 2011.

Au fost obligate pârâtele Popa Anghelina și Popa Ariadna să nu creeze reclamantului cu drept de posesie - Jenunchi Vitalie, obstacole, în folosirea spațiului locativ - apartamentului nr. XX din șoseaua XXXX, XX, mun. Chișinău.

A fost încasată de la Popa Anghelina, Popa Ariadna și Popa Anisia în beneficiul reclamantului sumă de 6 470 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, cererea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna și menținută hotărârea din 11 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

În motivarea hotărârilor sale instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, reclamantul a respectat termenul de 30 de zile prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ, în partea contestării hotărârii nr. 199 din 17 decembrie 2010 a Comisiei pentru Privatizarea Fondului de Locuințe, or, din conținutul cererii de chemare în judecată, rezultă că reclamantul nu deținea la momentul depunerii cererii – 16 ianuarie 2015, hotărârea enunțată, dovada contrară nefiind prezentată de partea pârâtă. Instanțele au conchis asupra depunerii în termen a cererii prelabile din 09 decembrie 2014, răspunsul fiind din 18 decembrie 2014, iar acțiunea formulată în instanță la 16 ianuarie 2015, fiind respectate termenele de 30 de zile de contestare a actului și de depunere a cererii în instanță.

Cu privire la fondul cauzei instanțele au reținut că, Hotărârea Comisiei Municipale de privatizare a fondului de locuințe a mun. Chișinău nr. 199 din 17 decembrie 2010, nu corespunde prevederilor Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, deoarece nu a existat acordul tuturor membrilor adulți ai familiei care locuiesc împreună și anume a reclamantului Jenunchi Vitalie.

Or, prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 februarie 2014 au fost restabilite drepturile lui Jenunchi Vitalie asupra apartamentului nr. XX, situat pe șos. XXXX, XX, mun. Chișinău, fiind respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de tatăl acestuia, Jenunchi Gheorghii.

Având în vedere faptul că, hotărârea Comisiei Municipale de Privatizare a Fondului de Locuințe a mun. Chișinău, urmează a fi anulată, instanțele au conchis cu privire la necesitatea anulării contractului de vânzare - cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 37 din 12 ianuarie 2011, care a fost încheiat în baza acesteia. La caz, urmând a fi aplicat principiul anulării actului juridic inițial, care duce la nulitatea actului juridic subsecvent, regula de drept, potrivit căreia anularea (desființarea) actului juridic inițial (primar) atrage și anularea actului juridic subsecvent (următor), datorită legăturii lor juridice.

La 21 august 2020, Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, reprezentate de avocatul Barbăneagră Sergiu, au declarat recurs împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

La 02 noiembrie 2020, Direcția generală, economie, comerț și turism a Consiliului municipal Chișinău a depus referință la recursul declarat de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, solicitând admiterea acestuia în modul formulat.

La 11 noiembrie 2020 (prin poștă electronică), Jenunchi Vitalie, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a depus o referință la recursul declarat de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Iar conform art. 245 alin. (1) din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea

nu stabilește un termen mai mic.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat de Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, a fost înregistrat la 21 august 2020, copia deciziei fiind recepționată de către avocatul acestora la 31 iulie 2020, astfel, recursul a fost declarat în termenul stabilit de lege.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un 5 drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume, din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurenți este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Popa Anisia, Popa Anghelina și Popa Ariadna, reprezentate de avocatul Barbăneagră Sergiu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Victor Burduh